

THE GOOD ENOUGH STUDIO
([HTTPS://THEGOODENOUGHSTUDIO.COM](https://thegoodenoughstudio.com))

== nona orbach ==

May 7, 2021

WHAT MATERIAL AM I NOW? A PHENOMENOLOGICAL TOOL

“What material am I now?” is a valuable question and tool that I often practice with students, therapists, supervisees, and clients in our first session. It is based on an intuitive choice of material or object which, only later, through the process, will reveal its many unfolded meanings and why it was chosen. Working with this

question tool bypasses art knowledge and criticism and, very naturally, uses the right-brain, nonlinguistic hemisphere. It is a universal intuitive point of view that works well in our multi-cultural society, as I have observed where I have worked, in Israel, Italy, and Japan.”

The Good Enough Studio, 2020 (<https://www.amazon.com/Good-Enough-Studio-Nona-Orbach/dp/B08HT867JM>)

I use this process in workshops for educators or therapists. On a low table in the center of a circle one by one, people will introduce themselves through an object or a material that describes them best at this time.

Here are a few examples:

"Earth and roots from my garden." Efrat Tamir, Israel, 2013.

This was brought to a college course for art educators and was displayed on the table in the middle of the circle of the first session. As I know Efrat well today, this image is an accurate metaphorical portrait of her deep social abilities to create changes and cooperate in teams and with students. All are rooted in a deep understanding of pedagogy.

"I lately began baking bread, so I brought wet dough I made last night." Nurit Rimon, 2013

After a few weeks besides baking, she began also to draw huge bread loafs with 6B pencils. The image is from a final exhibition at the college – 2014

Majda Halabi Marie lives in Majdal Shams, in the Golan Heights, which is part of Israel today. She defines herself as a Syrian artist. It is important to note that the Golan Heights was occupied by Israel in 1967 and many families from the Druze community in the Golan Heights live on both sides of the border. Her art deals with this tragedy.

When it was her turn to introduce the material that represents her she said:

I brought a cloud. A cloud is not restricted to borders; it is free.

Majda Halabi Marie , Minority, oil on canvas 160X100cm, 2017

This tool, as you can see, can hold diversity in a multicultural society like Israel.

I used it in Japan and Italy, and it is always fascinating.

More examples of such items that were brought in are milk, batteries, a red string, a tin spoon, a stone from Mom's garden, autumn leaves, a key. The choices are genuine, and years after, we can see through the art-making how it is still linked to the person's inner blueprint.

What material are you now?

Please share your thoughts with us when you try it.

Upper image by Gali Atiya

אמנות

תערוכות בוגרים 2014 • במכללת אורנים החשיבה החברתית פוליטית קהילתית מורגשת

עבודות הגמר של 19 הבוגרים מעוררות דיון על המתח שבין פיתוח העצמי
האמנותי ובין היכולת של האמן לפעול למען סביבתו וקהילתו, דרך ההוראה

לעקוב

שני ליטמן

25 ביוני 2014

בוגרי המכון לאמנות במכללת אורנים שבקרית טבעון הציגו בתערוכת
הסיום שלהם נקודות מבט אישיות מאוד על מקומם בסביבה
החברתית, הגיאוגרפית והמשפחתית שבה הם חיים. העבודות של 19
הבוגרות והבוגרים, שמשלבים לימודי אמנות מעשיים עם לימודי חינוך,
מעלות שאלות מעניינות ומעוררות דיון על תפקידה של האמנות
כאמצעי חינוכי, ועל המתח שבין פיתוח האישיות האמנותית למען
העצמי לעומת היכולת של האמן לפעול למען סביבתו וקהילתו, דרך
ההוראה.

ינאי קלנר הציג בתערוכה סדרה של פסלי קרמיקה שמשחזרים
למעשה חלקי צינורות אינסטלציה. באמצעות העבודה בקרמיקה
הפכו הצינורות הפרוזאיים והכעורים לכאורה למעין אגרטים פיוטיים.
המבט וההתייחסות הפרטנית לאלמנטים שבדרך כלל הם נסתרים
מעין, ושתכליתם הפוכה מאסתטית, מדגימים באופן מעניין את
הדברים שאמר קלנר בשיחה עם אוצר התערוכה, יוחאי אברהמי,
ומצוטטים בקטלוג התערוכה: "אנשים נדרשים לעניין את עצמם
בחיים שלהם ולשאוף ליותר, להתעסק ב'תיקון האדם', ואחת הדרכים
היא האמנות. אמנות היא דרך לחקור איך אנחנו חווים את העולם.
צריך לקרוא תיגר על יומיום של שחיקה ושעמום. אמנות היא כלי
פילוסופי, עוד ערוץ לחשוב על העולם. יש בזה משהו אידיאולוגי –

בהתמודדות עם מה שיש ביומיום שלך. לא לקבל דברים כמובנים מאליהם, לפתוח ולהרחיב את התודעה".

עבודת הגמר של ינאי קלנר

סדרת עבודות נוספת שבלטה בתערוכה היא ציוריה של מאג'דה חלבי מרעי מן היישוב הדרוזי מג'דל שאמס. חלבי מרעי הציבה במסדרון צר ארבעה ציורי שמן פיגורטיביים גדולי ממדים, שנעשו במיומנות גבוהה מאוד. על קיר אחד נתלו שני פורטרטים גדולים, שלה ושל אחיה, האמן פהד חלבי. מולם, בקרבה גדולה מכפי שמקובל בהצגה של ציורים גדולים כל כך המצריכים התרחקות מסוימת על מנת שאפשר יהיה להתבונן בהם כראוי, שני ציורים גדולים אחרים, שהם למעשה שתי חומות – סלעי צלע החרמון וקיר בטון המפריד בין מג'דל שמס לשטח סוריה. במרפסת שמעל למסדרון תלתה האמנית שלושה רישומים של שלוש בנותיה, שנראות כמתבוננות מעט מרחוק, מעמדה אחרת, על המצוקות שמאפיינות את דור הוריהן.

עבודת הגמר של מג'דה חלבי

יעל אורן סופר עוסקת בדילמות שבין זוגיות למשפחה, באמצעות שילוב של אלמנטים "בוגרים" כמו ציורים פיגורטיביים שלה ושל בן זוגה, לצד קווים נאיביים דמויי ציורי ילדים, או אלמנטים שונים שמזכירים צעצועי ילדים. בחדר שלה היא מציגה ציורים על דיקטים, הנראים כמו ציורים שנועדו להיות משהו אחר אבל יד ילדותית עלומה החליטה להתערב בהם בעזרת צבעי פנדה ולתרום גם היא ליצירה, באותו אופן שבו ילדים תובעים לעצמם מעורבות גם בדברים שלא בהכרח שייכים להם. לצד הציורים הציגה שני מיצבים המורכבים מחלקי קרמיקה ועליהם ציורים. באחד היא יוצרת מקטעי קרמיקה חד קרן גדול שעליו היא רוכבת, פניה מביטות לעבר הצופים. מולו על הקיר נשען מעין צעצוע סוס, שחלקו העליון והתחתון מורכבים מקרמיקה מצוירת, וביניהם מחבר קו המצויר על הקיר. העבודה עדינה ונעה בהצלחה על הרצף שבין בהירות לרמיזה, והאגביות של ההצבה בפינה התחתונה של הקיר משתלבת היטב במכלול העבודות, שמקיפות את הצופה ויוצרות מעין סיפור או אופציות לתחושות שונות

של הצפה ובלבול לצד שמחה ושעשוע שמאפיינים את החוויה
ההורית.

העבודה של יעל אורן סופר

בחדר ליד ניתן למצוא פרויקט מרגש במיוחד, העוסק גם הוא בקשרים משפחתיים אולם באופן טרגי הרבה יותר. זה הפרויקט של מיכל בלייר, שמרחוק נראה כאוסף של איורים קטנים וחפצים אפרפרים, ומקרוב מתגלים אלו כספק עריסות ספק קברים קטנים שבהם הניחה האמנית חרקים מתים, נשלי נחש, גולגולות זעירות של חיות קטנות, דבורים חנוטות בשעווה ועוד אלמנטים אורגניים, היוצרים מעין בית בובות מקאברי של יצורים קטנים חסרי רוח חיים. המוצגים האלו משתלבים עם איורים מורבידיים בעט המתארים אפרוחים לא מפותחים ובובות קטנות תלויות בשרשרת, שלכל אחת מהן כותרת – אבא, אמא, ושמות שונים של ילדים. בחלק מהניירות שתלויים על הקיר ישנם מסרים תמציתיים כתובים במכונת כתיבה, כמו "אני כאן אני כאן אמרת לי אני כאן, את לא תהיי גדולה ואני לא אהיה קטנה אף פעם". החדר כולו מקנה תחושה של כניסה לדיאלוג פנימי חשאי וחרשי מאוד של דמות חיה מול דמות מתה, שהיתה ספק אהובה ספק שנואה אבל הנוכחות ההכרחית והברורה שלה נגדעה בבת אחת והותירה רגשות אשם, חוסר אוריינטציה ואפלה מוחלטת. העובדה שהמוצגים הם קטנים, פזורים ברישול מסוים על הקירות ואף אחד מהם אינו מספר בדיוק "מה קרה", מעוררת סקרנות לצד חשש, ותחושה של אימה.

עבודת הגמר של מיכל בלייר

גם עבודתה של מיטל פריד נראית כמנסה לקלוע למצב תודעתי מורכב וחמקמק, והיא גם אחת השאפתניות יותר מבחינת אמצעי המבע, שכן פריד יוצרת מיצב שלם בחדר שיועד לה בתערוכה. קירות החדר מצופים אריחי קרמיקה רכה ורטובה, בתוך כיסי פלסטיק. הרצפה מכוסה שטיח אפרפר שמאפיין חדרי טיפולים או חדרי המתנה של מרפאות, התאורה היא תאורת ניאון כעורה וברקע נשמעת מוזיקת לובי שנועדה להנעים את ההמתנה. אולי ההמתנה להתגבשות זהותה

של האמנית, או להצלחה, או לוודאות. החפצים היחידים בחדר הם
קרש גיהוץ עשוי ברזל כחול ועליו פסל ראש מאבן שבצדו האחורי שקע
חשמל. הראש המנותק מגוף מחכה למשהו שיתחבר אליו ויאפשר
פעולה או שימוש כלשהו. בינתיים, צריך לחכות.

לחצו לקבלת עדכונים בנושא:

+ אמנות

הצג עוד

מערכת | הנהלה | מדיניות פרטיות | תנאי שימוש | צרו קשר |
רכשו מינוי | ביטול מינוי דיגיטלי | שאלות ותשובות | פרסמו אצלנו

חדשות, ידיעות מהארץ והעולם - הידיעות והחדשות בעיתון הארץ. סקופים, מאמרים, פרשנויות ותחקירי עומק באתר
האיכותי בישראל
© כל הזכויות שמורות להוצאת עיתון הארץ בע"מ

הפקת עבודות אמנות לאמנית מאג'דה חלבי

מאג'דה חלבי-מרעי באמצעות אל סבאר

תחום

אמנות ועיצוב

קול קורא/פרויקט

יצירת עבודות אמנות חדשות
ליוצרים מהחברה הערבית

סכום מענק

₪ 42,000

שנה

2019

צילום: יגאל פרדו

הפקת גוף עבודות חדש לאמנית מאג'דה חלבי-מרעי, יצירת העובדת בעיקר בציר שמן פיגורטיבי-ריאליסטי. הפרויקט עוסק בחקר הזהות האישית והקולקטיבית של האמנית ושל הקהילה ממנה היא באה.